

Ведомости Гимназические

Газета Николаевской гимназии №2

Февраль, 2013 г.

**Человек
года!**

Вы отдали четверть века,
На благо детям, человека,
Вы не скупилась на добро,
И дело делали одно!
Чтоб поколение воспитать,
Вам своё сердце пришлось отдать,
Вы посвятили всего себя,
Родной гимназии любя
Детей, учителей
И окружающих людей.
Учились сами, уча других,
Познавая мир до волос седых.
Вы не боялись всегда учиться,
Упорно работать и трудиться
И цель Ваша всегда прекрасна.
Всё в вашей жизни не напрасно
Вы видите свои плоды
Они повсюду нам видны.
Они Вас всюду окружают
И Вас на подвиг вдохновляют
Сегодня Вы «Горожанин года»
Ваших воспитанников пол города.
Они повсюду разлетелись,

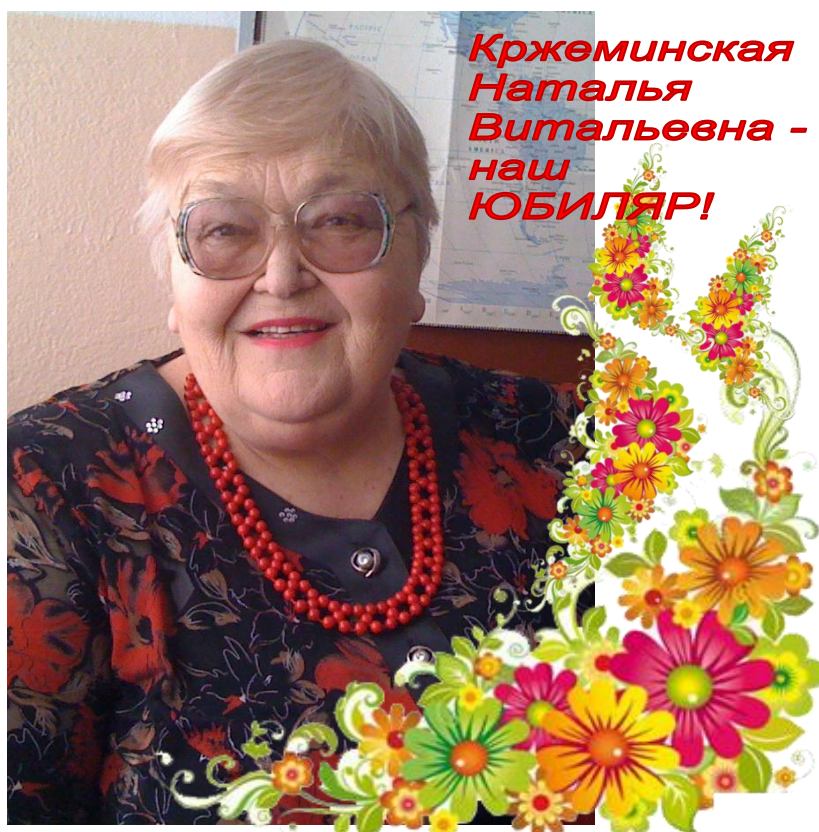
творить добро и, разумеется,
Строить новую державу,
Она им принадлежит по праву.
Будущему, поколению
Вы отдаете им своим творения!
Гимназия - ваш памятник при жизни.
Вы верно служите Отчизне!
Всегда вы мужественны были
Не можете учить в пол силы,
Вы положили на алтарь труда
Свою свободу, всего себя
За это Вам признание горожан
Детей, родителей и всех.
Имеющих, какой-то сан
Мы чествуем сегодня Вас!
Гордимся Вами
Вы высший класс!
Носите гордо звание – человек!
Живите полно!
В этот сложный век!

*Резникова
Неля Петровна*

Продолжение на стр. 2

Полезные советы:

1. Делай сегодня то, что другие не хотят, завтра будешь жить так, как другие не могут.
2. Просыпаясь утром, спроси себя: «Что я должен сделать?» Вечером, прежде чем заснуть: «Что я сделал?». *Пифагор*
3. Бедный, неудачный, несчастливый и нездоровый это тот, кто часто использует слово "завтра". *Роберт Кийосаки*.
4. Наш большой недостаток в том, что мы слишком быстро опускаем руки. Наиболее верный путь к успеху – все время пробовать еще один раз. *Томас Эдисон*

**Кржеминская
Наталья
Витальевна -
наш
ЮБИЛЯР!**

12 николаевцев наградили званиями «Человек года»

«В номинации
«Средние школы и

профессиональные училища»
победил Владимир Федоренко,
директор гимназии №2»

ПОЗДРАВЛЯЕМ!!!

Директора
Николаевской гимназии
№2 Владимира
Федоренко сложно
назвать удобным – он
всегда имеет
собственное мнение,
более того, не считает
нужным это мнение
скрывать, что,
согласитесь, в системе
образования не совсем
принято. Тем не менее,
вот уже несколько
десятков лет он
уверенно руководит
своим непростым
хозяйством - 1 февраля
этого года исполнилось
25 лет, как Владимир
Александрович пришел
в гимназию №2 (тогда –
школу №2) на работу
учителем химии, а в
следующем году
исполнится ровно 20
лет, как он здесь
директорствует.

Владимир Федоренко, хотя и не николаевец по рождению, но николаевец по духу – он вырос на пересечении 2-й Слободской и Большой Морской, района и сейчас непростого, но ковавшего характер почище любого горнила. После окончания школы №7 был год работы, потом – трехлетняя служба на Северном флоте, и только потом Владимир Федоренко выбрал свою будущую стезю – поступил на подготовительные курсы, а затем и стал студентом Херсонского педагогического, который окончил с двумя четверками (по научному коммунизму и ботанической практике). В Николаев вернулся уже с женой и ребенком и пришел на работу в школу №13. Но там не задержался (потому что брали на место сотрудницы в декретном отпуске, которая вышла на работу в феврале), а вот школа №2, которая в следующем году отметит свое 150-летие, стала родной.

Тогдашний директор Зоя Витальевна Габрук в 1991 году при поддержке коллектива добилась присвоения школе статуса гимназии Центрального района и поставила цель: инструментарием развития каждого ребенка должен стать иностранный язык. И этот принцип взял на

вооружение сменивший ее на посту директора (Зоя Витальевна, возглавлявшая коллектив гимназии в течение 19 лет, увидела потенциал молодого учителя химии и, уходя на заслуженный отдых, отстояла своего преемника) 33-летний Владимир Федоренко.

Молодой директор (на тот момент Владимиру Александровичу исполнилось 33 года) столкнулся с теми же проблемами, что и другие директора школ, – с недофинансированием сферы, с нехваткой средств на элементарные ремонты, новое оборудование и т.д. Поэтому он первым предложил практически революционную вещь – создать Попечительский фонд гимназии, который после одного случая стал общественной организацией.

- В 1996 году мы собирали родительские деньги (все почестному – с квитанциями) на спецсчет, чтобы сделать что-то приличное в школе, а тогдашний мэр Александр Бердников по какому-то приказу Кабмина снял все эти деньги со спецсчета – на зарплаты. И чтобы больше никто и никогда не смог забрать родительские деньги, была создана общественная организация, действующая на

сегодняшний момент уже 17 лет, – вспоминает директор гимназии №2.

- Значит, вы пионеры в этом деле?

- А «вторая» - всегда пионер, - с гордостью отвечает Владимир Александрович. – Мы первыми перешли на выдачу зарплат работникам посредством банковских карточек, мы первыми заключили договоры на охрану школы, мы одними из первых стали членами Ассоциации «Відродження гімназій України». В прошлом году по качеству сдачи ВНО гимназия №2 стала 69-й из 21 тысячи школ Украины, в позапрошлом – 51-й, и это было лучшим результатом среди всех школ Николаева. Да и вообще, должен сказать, что это – намоленное место с точки зрения образования, что отражается и на нашем педагогическом коллективе: мы своих детей (учеников, прим.авт.) любим больше всего, и мы уверены в своих силах.

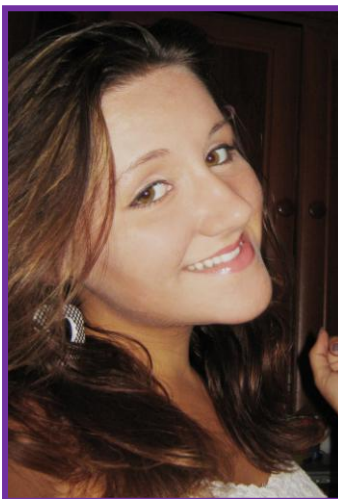
И эта уверенность обоснована – только на нынешних областных этапах Всеукраинских олимпиад по базовым предметам гимназия №2 дала 91 победителя: по психологии и педагогике, русскому языку и литературе, украинскому языку и литературе, английскому,

французскому и немецкому языкам. Но это - результат и работы педагогов с учениками, и работы с родителями. А с последними, как признает Владимир Александрович, работать все труднее и труднее последние 10 лет. Однако все по плечу коллективу гимназии №2, состоящему из соратников, разделяющих принципы своего директора (за время директорства отсюда ушла только одна учительница).

- Мы не хотим ломать развитие ребенка, которое дано Богом. И для нас незыблемо правило: «Ученик всегда прав». Мы уже 10 лет работаем по рекомендованной Министерством цельной авторской воспитательной программе «Психолого-педагогическое проектирование социального развития личности».

В чем ее суть? На каждого ребенка в гимназии №2 составляется развернутый социальный портрет по 26 параметрам – с прогнозами, с рекомендациями. И это дало возможность «почувствовать» своих учеников, обоснованно говорить о конструктиве и деструктиве развития каждого ученика. Основываясь на этом социальном портрете, учитель может скорректировать поведение и учебу в школе, и как это сделать правильно, не навредив, тоже есть рекомендации в реализуемом авторском воспитательном проекте. Но, несмотря на революционность некоторых методов, еще не все удалось реализовать Владимиру Федоренко. Он мечтает о том, чтобы у гимназии появилась прогимназия. И о том, чтобы в городском бюджете нашлись средства на ремонт здания, хотя бы к юбилею одного из старейших муниципальных учебных заведений, - около 1,5 млн.грн. необходимо на ремонт фасада и около 2 млн.грн. на ремонт двора. Ведь, заботясь о школах будущего, не стоит забывать о школах настоящего – таких, как Николаевская гимназия №2.

**Виктория Тонковид,
для газеты
«Вечерний Николаев»**

Человек, который смог талантливо организовать работу школы и внедрить политику, направленную на формирование сознательных, социально состоявшихся личностей, которые бы своим поведением могли бы прославить как родную школу, так и город в целом. Выпускники Николаевской гимназии №2 - люди с широким мировоззрением, открытым сердцем и гибким мышлением.

Куро Юлия, выпускница гимназии 2009,
финалист программы FLEX - 2008,
финалист программы
ERASMUS MUNDUS – 2012,
студент НТУУ "КПИ".

Человек, который создал великолепный храм науки и на протяжении многих лет совершенствует его. Человек, который сумел собрать талантливый коллектив преподавателей, которые помогают маленьким людям стать большими и важными людьми, достичь больших высот и поверить в себя! Умелый опытный руководитель, умеющий создать и поддерживать теплую, дружную обстановку в учительском коллективе. Открыт для нововведений и экспериментов, целеустремленная личность и природный лидер!

Спица Ольга, выпускница гимназии 2007,
финалистка программы UGRAD – 2011,
выпускница ЧДУ им. П. Могилы – 2012.

Чи знаєте ви Федоренко Володимира Олександровича? Хто він? Суворий вчитель хімії який дає важкі контрольні роботи? Чи може дуже спостережливий директор, що не дозволяє прогулювати уроки? Якщо провчитись у нашій рідній гімназії з 5 по 11 клас, то ви зрозумієте наскільки він цікава й ерудована людина. У школі Володимир Олександрович і справді в своїй справі. Може в мене і не склалися «стосунки» з хімією, але саме завдяки йому я багато чого запам'ятала на все своє життя. Наш шановний директор вміє дуже цікаво і весело викладати сухий і важкий матеріал. Скільки ж років він бореться з неслухняними учнями: змушує їх не запізнюватись, носити зелений піджак, гарно вчитись, бути чемними і толерантними. Всі випускники гімназії справді вдячні йому за його «школу життя».

Ткачева Наталья, випускниця гімназії 2011,
студентка Київського національного авіаційного
університету

Наш директор просто класс! Владимира Александровича я знаю всего 3 года. Все мы боялись идти к нему на уроки, но теперь понимаем, что зря боялись. Наши знания по природоведению - это все его заслуга! Надеюсь, изучение химии тоже будет таким же занимательным. Спасибо Вам!!!

Дычаковский Валерий,
ученик 7 класса

Розглянуто гендерні питання у творах для дітей та те, як вони впливають на їх розвиток, мислення та становлення особистості. Поставлено питання про актуальність даної теми та вирішення проблемного питання.

Людство за свою більш ніж двохтисячну історію встигло змінити багато поглядів та негласних правил. Незмінним все-таки в основному залишається погляд на роль чоловіка і жінки як членів суспільства, а також на їх поведінку у зв'язку з цим. Так, вважається, що заробляти гроші і просто працювати, бути сильним морально й фізично – чоловіча прерогатива, у той час як справа жінок – куховарити, вести господарство, бути красивою та ніжною, охороняти та продовжувати рід. Усе це культивується і запам'ятовується ще з дитинства. Часто батьки просто не залишають дітям вибору думати інакше. Незважаючи на розквіт анти-гендерного руху, появу різних течій фемінізму та різних угруповань, що діють в його межах, багато акцій, демонстрацій, дискусій та висловлювань, вони все одно продовжують прививати ці ідеї своїм дітям. Окрім власного прикладу особливо дієвими є такі міри виховання, як казки та інші твори для дітей.

Твори для дітей офіційно поділяються на 4 групи. Кожна з цих категорій має як свою мету, так і свої виражальні засоби. Так, наприклад, твори для дітей до 5 років використовують лексику, просту для розуміння дитини. Таким чином вона звикає до мови, її структури, а також поглинає основні найперші життєві уроки. Твори для дітей молодшого шкільного віку більш широко знайомлять свого читача з довкіллям та його різноманітністю, оточуючим середовищем, в т.ч. соціальним. Для дітей 11-14 років дійові особи літературних творів є як прикладом, так і анти-прикладом поведінки. У цей період відбувається становлення особистості, набуття моральних якостей та поглиблення рис характеру, набутих у більш ранньому віці, набуття нових. У творах для найстарших дітей (15-18 років) спостерігаємо тенденцію до усвідомлення та закріплення своєї ролі в суспільстві. Таким чином виявляються вдалі та не дуже приклади наслідування, Словесні конструкції вже істотно відрізняються від тих, що можна було спостерігати у творах для дошкільнят.

Тепер розглянемо порівняльні образи чоловіків та жінок, що зустрічаються в українських народних казках. **Типи чоловічих образів:** юнак, який виборює своє щастя, допомагає бідним та знедоленим, захищає, визволяє, змагається за жінку. Або: чоловік, або

Гендерні стереотипи у літературі, які формують наш світогляд

старий (цар, чародій), який заважає юнакові, тобто є джерелом (носієм) зла. Або: дідусь, який іноді своїми порадами допомагає героєві.

Типи жіночих образів: жінка-мати: на долю якої припадають такі ролі як народження дитини, виховання до пори юності, очікування сина, який "пішов у люди". Або: жінка-наречена або дружина: її роль полягає в тому, що вона часто виступає як своєрідний приз, який треба здобути, вибороти або визволити з неволі. Або: жінка-бабуся: це, як правило, добра порадиця, яку зустрічає юнак, що пішов виборювати своє щастя. Або: відьма: іноді також виступає як позитивний персонаж, що допомагає головному героєві. Або: дівчина-донька або сестра: кмітлива, хитра, винахідлива, працююча; знає негативного ставлення від мачухи; допомагає головному героєві в досягнанні його мети.

Висновки: Чоловічий образ – в основному активний герой, здебільшого позитивний, що проходить через перешкоди задля досягання своєї мети. Жіночий образ – в основному пасивний або допоміжний образ, що постає або нагородою головному героєві, або порадкою/допомогою, або перешкодою.

Таким чином ми бачимо, що діти, яким читають подібні українські казки, надійно усвідомлюють, що саме має робити чоловік, а що – жінка. Вважається, що так постановила природа, і, якщо чітко наслідувати ці правила, життя буде проходити гармонійно та щасливо.

Не можна спростовувати актуальність проблеми в наш час. Самоусвідомлення дітей проходить по-різному, залежно від статі, – майже протилежно. *Молодший шкільний вік є також періодом гендерної сегрегації (відокремлення), коли діти намагаються уникати представників*

іншої статі. Тенденція хлопчиків гратися з хлопчиками, а дівчаток з дівчатками починає виявлятися в дітей 3-річного віку й поступово підсилюється аж до початку статевого розвитку. Гендерна сегрегація призводить до того, що діти не вміють спілкуватися з представниками протилежної статі, це й викликає певні проблеми в підлітковому віці. За допомогою казок та творів для дітей, в яких містяться гендерні стереотипи, в дітях укріплюється подібне відчуття, яке вони просто «переростають».

Коли дитина стає перед вибором, який шлях у доросле життя обрати, багато постає перед певними проблемами. Наприклад, багато дівчат пам'ятають, що найголовніше в їх житті – сім'я, а хлопці впевнено шукають роботу, яка приносила б багато грошей. Це стає певним психологічним бар'єром, не дозволяючи впевнено обирати те, що суперечить подібним стереотипам.

З подібних причин і виник фемінізм – ідеологія, що затверджує рівність чоловіка та жінки в різних життєвих сферах ще в кінці 18 ст. Але з менш радикальними

мірами знову виступають дитячі твори.

Науково-технічний прогрес дозволяє випускати дитячі твори в різних вимірах інформації. Найпопулярнішими за способом сприйняття та усвідомлення для дітей, особливо з добре розвинутою візуальною пам'яттю, стали мультфільми. І якщо ще в кінці XX ст. героїні-жінки все одно були переважно гарними господинями, хазяйновитими і талановитими помічницями чоловіків, які вже були поряд з ними, чи вони ще чекали на них, то вже на початку XXI ст. почало виходити все більше й більше мультфільмів з нетиповими жінками. Вони самі виборювали своє право на щастя, яке було для них відмінним від загальноприйнятого. Для них не було проблемою пожертвувати звичним для себе способом життя задля досягнення своєї мети або мрії. І часто вони показували куди більш вправні фізичні вміння, ніж їх колеги-чоловіки. Причому образи таких жінок бралися з різних епох різних країн, тому кожна стала своєрідним символом для певної категорії людей.

Отже, вплив гендерних стереотипів на психологію дітей і людей доведений. Не завжди він приносить позитивні внески, але чи завжди він є поганим? Через широку популярність течії фемінізму у вільному суспільстві, де проголошена свобода слова і свобода думки, відбувається не тільки вільний вибір кар'єрного шляху жінкою, що є певною мірою даниною сучасності, але й повна руйнація класичного образу чоловіка. Адже багато сучасних парубків ніяк не можна назвати відповідними тим якостям, що часто прираховують чоловікам. Чи їм просто в дитинстві не читали казок?

**Гагаркіна Євгенія,
учениця 11-Б класу**

Обсуждение, горячая дискуссия, спор, дебаты... эти

слова никак не связываются со школой. Сложно представить, что подобного рода занятия вообще

могут присутствовать в стенах учебного заведения, не говоря уже о практике подобного в урочное время. Но в нашей школе работают весьма оригинальные люди, которые креативно подходят к подготовке урока и стараются как можно разнообразнее преподнести материал, а также позволит ученикам выразить свои мысли касательно спорных моментов.

Дебат-клуб появился в нашей школе два года назад и в прошлом году наши ребята, и я в их числе, взяли небывалую вершину – выиграли Всеукраинский турнир юных историков. Именно благодаря стараниям учителя истории - Видайко Геннадия Викторовича – команду до сих пор не расформировали. Но нужна ли такая форма обучения? Возможно, это должно быть просто хобби людей страстно любящих какой-либо предмет?

Лично я считаю, что дебаты должны быть как полноценная форма обучения и должны практиковаться на любом уроке. Ведь безумно интересно работать не с сухим материалом учебника, а бороздить просторы Интернета, покорять архивные глубины исторической литературы и отстаивать свою точку зрения, не боясь, что она ошибочна. Что может быть прекраснее возможности доказать, даже учителю(!), что ты прав?!

Но искусство дебатов включает в себя не только ораторские способности, но и настойчивость, мнение убедить, харизматичность, характерность, эрудированность, любознательность. По своему опыту скажу, что крайне тяжело справиться в ответственный момент с волнением и уверенным голосом отбивать атаки оппонента. Нужно учиться доказывать правоту, не переходя на крик, убеждать полу-тихим тоном, искусно манипулировать фактами и искрометно выдавать ответы на любые вопросы. Сложность заключается еще и в том, что вам нужно работать в команде. Это просто только на первый взгляд. Отношения участников между собой очень важны. Интерес команды превыше всего! Нельзя проявлять эгоизм и неуважение, ни в коем случае! Все проблемы решать после турнира или до его начала, потом забыть обо всем и быть одним целым! Только так вы сможете достичь успеха. Еще один маленький секрет состоит в том, что все игроки

Интересное дело Эти ваши "дебаты"

должны быть взаимозаменяемы. Каждый должен знать материал каждого, тогда вы непременно сможете выиграть, ведь никого из вас не

смогут сбить с толку каким-то простым вопросом. В этом заключается суть дебатов.

Но одно дело, что думаю я, человек страстно любящий историю, спор и авантюру, а другое это наши учителя. С Геннадием Викторовичем все ясно, он отдаёт частичку своей души этому благородному делу, спасибо ему за это! А как же другие учителя? Я поинтересовалась у заведующей гуманитарной кафедрой, учительницы мировой литературы – Лобзиной Светланы Викторовны – что она думает по этому поводу. И знаете, услышала одобрительный ответ. По её мнению, элемент дебатов должен присутствовать в любом уроке, поскольку, дети будут

глубже изучать тему, готовя ответы на дискуссионные вопросы, а значит лучше понимать материал. Не могу, не согласится! Светлана Викторовна считает, что дебаты позволят развить харизму человека, поставить его речь и расширят мировоззрение. Но могут ли дебаты, проводится не только по гуманитарным предметам, но и по точным наукам? Учитель математики – Шарлаева Ольга Константиновна - говорит, что элемент дебатов, обсуждения вариантов может быть даже на алгебре и тем более на геометрии, при решении задач, например. Но создания отдельной команды не требуется, ведь это математика, в ней все придумали до нас. А что касается химии, физики и биологии, то мне, да и преподавателям кажется, что дебаты вполне могут быть. Они то, в принципе, есть. Команды собраны, но у них нет времени практически заниматься, оттачивать умения. Вот как бы мы вышли на главный вопрос: может, стоит выделить отдельную секцию или кружок для участников турниров? Тогда у нас будет больше шансов отстоять честь школы! Стоит предложить Владимиру Александровичу, я думаю.

Но пока вопрос с официальностью клубов решается, любителям горячих споров и обожателям определенных предметов остается подпольно собираться и обсуждать интересные вопросы, иногда заводя обсуждение на уроке. Будем ждать развития событий, тем временем готовясь брать новые и новые турниры.

Войтенко Ольга,
ученица 9-Б класса

Дискуссия - это обмен знаниями, спор – обмен невежеством.

Профессия длинною в жизнь...

**Дорогая Наталья
Витальевна!**

**Ваши коллеги,
ученики и их родители
желают Вам всех благ!**

Пусть же Вас очарование
Не покидает никогда!
Ваш блеск, улыбка, обаяние
Пусть озаряют Вас всегда!
Пусть счастье, радость,
глаз сияние, успех –
продлятся на года!
И пусть на все Ваши желанья
Судьба в ответ промолвит: "Да"!

Прошло почти 50!
Из наших школьных
лет многое
забылось...

Осталось только,
почти
необъяснимое,
теплое, чувство к
нашему классному
руководителю.

«Классному» - во
всех смыслах. Она
преподавала у нас
английский язык, я
же изучал немецкий, и я помню Наталью
Витальевну только
по внеклассному общению. Тогда она
была молода, а по общению вообще нам
ровестница... Она была с нами везде:
на наших вечеринках, в турпоходе в
Матвеевский лес, помню ее веселую,
улыбчивую на нашем выпускном вечере...
Помню, как она помогала и "болела" за
нас на выпускных экзаменах...

**Юрий Абросимов,
выпускник 1967 г.**

Дорогая Наталья Витальевна! Прошло много лет, как мы, Ваши ученики, расстались с любимой школой.

За последние десятилетия многих из нас разбросало по разным странам и континентам. Вспоминая школьные годы, я всегда с благодарностью и теплотой вспоминаю Вас. Мне сказочно повезло, что я учился у Вас. Вы были для меня не только учителем, классным руководителем, но и другом. Заложенные Вами в своих учеников духовные ценности, оптимизм и спортивный характер всегда помогали нам в трудную минуту. Вы учили не только меня, но и мою дочь. Многие поколения Ваших учеников с гордостью говорят: "Я учился у Натальи Витальевны. У меня "Классная" была Наталья Витальевна и вообще она классная".

Я желаю Вам долголетия, счастья и благополучия. Пусть всегда будет мир и радость в Вашем доме.

**С любовью,
выпускник 1967 г,
Юрий Ляпис
из Сан-Франциско, США**

Подарок судьбы

37 лет отдала Наталья Витальевна школе, поднимаясь по всем ступеням учительского мастерства. «Учитель имеет исключительную профессиональную компетентность», «языковые умения учеников выше программных», «ученики Кржеминской Н.В. любят английский язык, продолжают совершенствовать его в высших учебных заведениях» (из аттестационного листа) - вряд ли можно что-либо добавить, характеризуя профессиональное мастерство Кржеминской Натальи Витальевны.

Как коллега могу добавить, что Наталья Витальевна дарит волшебный мир не только своим близким, своим воспитанникам, но и всем, кто с ней общается. Причина этого волшебства - эрудиция. Мир интеллигенции Николаевщины знаком с Кржеминской Натальей Витальевной. Знатоки музыки, живописи, знатоки литературы не только английской, человек, тонко чувствующий юмор, Наталья Витальевна - прекрасный собеседник. А встреча с интересным, умным человеком - действительно волшебство, подарок судьбы.

**Конечная
Татьяна Георгиевна**

У Миколаївській гімназії № 2 уже більше ніж 20 років працює вчитель англійської мови, бездоганний педагог і улюбленець дітей, - Наталя Віталівна Кржеминська. Усіх своїх учнів вона ще з п'ятого класу навчає не лише любові до іноземної мови, а й поваги та толерантності. Її уроки завжди цікаві: діти не лише читають і перекладають тексти, виконують обов'язкові вправи, а й знайомляться зі світом англійської культури, співають пісні, перекладають вірші. Навіть найкращі жарти записуються і зберігаються у кабінеті. Кожен має шанс отримати високий бал за свою відповідь. Ніхто не соромиться висловлювати власні думки, тому на уроках завжди весело і комфортно. Безліч різноманітних усних вправ і тем для спілкування дозволили дітям вільно володіти розмовною англійською і розкрити себе.

Особливо приємним було святкування урочистих подій на уроках. Усі групи готували цікаві конкурси або розповідали легенди, після чого обов'язково був солодкий стіл. На День святого Валентина учні підписували один одному листівки, складали вірші й влаштовували конкурси.

В моїй пам'яті назавжди залишиться урок, коли ми презентували свої «дошки візуалізації». Усі створили яскраві плакати, на яких відобразили плани на майбутнє, і залишили їх у архіві, щоб через багато років повернутись і порівняти свої досягнення.

Завдяки Наталії Віталівні діти відмінно складають екзамени, пишуть контрольні, вільно спілкуються англійською, а головне - люблять іноземну мову. Ця вчителька назавжди залишиться для нас другом і порадиником. Саме за її рекомендаціями ми читали класичну англійську літературу, слухали якісну музику і дивились найкращі фільми.

Хотілось би висловити найвищу подяку за все, що Ви для нас зробили, за час. знання, сили й любов, які Ви нам дарували довгі роки. Жоден із Ваших учнів не забуде дорогу до улюбленого, завжди світлого і привітного 28го кабінету!

**Зі щирою любов'ю, Воробйова Маша,
выпускница гімназії 2012,
студентка КНУ ім. Шевченка**

Научила любить жизнь

У каждого из нас есть бабушка. Все они разные, но у каждого любящие и заботливые. И у меня есть бабушка - Наталья Витальевна Кржеминская. Многие ученики знают её как хорошего преподавателя, вспоминают интересные, увлекательные уроки: классический джаз, впервые услышанный на уроке английского языка, удивительную английскую поэзию, которую Наталья Витальевна может читать часами, потрясающие «экскурсии» по крупнейшим мировым художественным галереям (у неё целая библиотека альбомов и репродукций). Для большинства из ребят Наталья Витальевна стала настоящим другом на всю жизнь. Я знаю некоторых её учеников, которые 20-25 лет тому назад закончили школу, жизнь их разбросала по всему миру, а они звонят Наталье Витальевне, чтобы рассказать о себе, поделиться радостью или горем, поздравить с праздником, просто услышать родной голос.

Один ученик давно, когда я была ещё маленькой, сказал мне: «Наталья Витальевна учила не английскому языку, а английским языком учила любить жизнь».

Много добрых слов о Наталье Витальевне наверняка найдут и коллеги. Долгое время бабушка была завучем в нашей школе. Я горжусь тем, что добрая половина наших учителей с теплотой и любовью говорят, что бабушки любят внуков сильнее, чем детей. Не знаю, насколько это правда, но я точно знаю, что если я не могу что-то рассказать маме или ближайшей моей подруге, я могу рассказать бабушке, и она всегда поймёт меня, даст совет.

Моя бабушка - настоящее чудо! Так, наверное, думают все внуки, но моя - настоящее чудо, ведь она родилась в новогоднюю ночь! Мне кажется, что к чему бы она ни прикасалась, всё становится волшебным: трудное задание - лёгким, огорчение - шуткой, плохая погода - поводом пофантазировать. И ты, улетающая её «фирменный» борщ, возвращаешься в чудесную страну волшебного детства.

Беляева Дарья

Шановні читачі! А чи не забули ви про наближення однієї урочистої події? Я маю на увазі щорічний Національний, а тепер вже і Міжнародний конкурс шкільних газет, який традиційно пройде в столиці дитячої журналістики м. Миколаєві. Саме так! Я не помилилася. Ось уже 16-ий рік поспіль юні журналісти зі всієї України, а також із Болгарії, Росії і Молдови зберуться у нашому рідному місті, щоб поділитися досвідом, свіжими творчими ідеями і, звичайно, отримати нагороди в 20 номінаціях. Особисто для мене це буде третій конкурс. І я з нетерпінням чекаю його! Відразу хочу сказати, що цей конкурс допоміг мені у виборі майбутньої професії. Так, я мрію бути журналістом! І не просто мрію! Я із задоволенням навчаюся цій справі у гуртку при Коледжі преси та телебачення «Юний журналіст». Викладачі Коледжу передають нам свій досвід і вислуховують наші ідеї. Мені там дуже подобається, тому що ми вчимо не просто суху інформацію, а ще й виконуємо різні творчі завдання: ми навчилися інтерв'ювати, писати статті, але найцікавішим стали зйомки циклу передач «Інтерв'ю з...». Ось де ми дійсно набралися досвіду! На зйомки ми запрошуємо креативну молодь, яка приймає участь в різних творчих проектах. Вони радо ділилися своїми успіхами і запрошували всіх телеглядачів приєднатися до них. Кожна зйомка була неповторна, але їх об'єднував позитивний та веселий настрій усіх учасників: і операторів, і ведучих, і гостей передач. Я і задоволенням приймаю участь у всіх творчих проектах, які ініціює Коледж преси та телебачення, тому що знаю, це завжди весело, пізнавально та доброзичливо.

**Амбарцумян Маргарита,
учениця 7-б класу**

СВЯТО ДЛЯ ЮНИХ журналістів!

Тут навчаються і працюють справжні професіонали, тому будь-яка справа їм до снаги! Які чудові прес-клуби проходять на чолі з Глібом Головченком, куди запрошують відомих людей. Особисто мені запам'яталися прес-клуби, гостями яких були dJLexter та команди КВК «Легко і просто» та «Банда Дизель».

Але вернімося до конкурсу! Кожного року його географія та кількість учасників зростає! А це означає, що все більше юнаків та дівчат починають пробувати себе у журналістській справі. Кожен конкурс неповторний, але є і традиційні заходи: це і висадження молодих ялинок на алеї пам'яті журналістів, і відвідування гордості нашого міста-зоопарку, і сумісне патрулювання з представниками ДАІ та зустрічі з керівниками міста та області. Програма конкурсу дуже насичена, але я

хотіла б звернутися до організаторів з проханням надати юним журналістам можливість поспілкуватися між собою в невимушених обставинах. Мені здається, що таке спілкування буде корисним для кожного учасника конкурсу шкільних газет. Звичайно, що кожен з учасників із нетерпінням чекає на оголошення переможців в різних номінаціях. Одним із таких переможців стала і я на 14-ому Національному конкурсі шкільних газет в номінації «Кращий автор шкільного друку 5-8 класів», а на 15-ому - наша газета «Гімназичні відомості» перемогла в номінації «Краща газета за 15 років». Знаю, що в нашій гімназії навчаються талановиті учні, які б хотіли спробувати себе у написанні статей. Тож, не зволікайте! Пробуйте, пишіть, пропонуйте цікаві ідеї для нашої газети. Будемо дуже раді! Хочеться подякувати головним організаторам Конкурсу шкільних газет-Коледжу преси та телебачення на чолі з Глібом Головченком, завдяки зусиллям яких сотні юних журналістів здійснили свою мрію - стати справжніми професіоналами. А ще, я хочу звернутися особисто до Гліба Олександровича зі сторінок нашої газети. Я мрію стати журналістом, і мені дуже подобається, як проходить учбовий процес у підпорядкованому Вам Коледжі. Чи маєте ви намір піднятися на вищу ступінь акредитації, щоб Ваші студенти змогли освоїти професію у стінах рідного вузу? Сподіваюся, до закінчення мною школи, це питання вирішиться позитивно! Впевнена, що від студентів у Вас не буде відбою. Бажаю Вам творчої наснаги, вдумливих читачів та глядачів, креативних студентів та багато здоров'я для здійснення всіх ваших планів.

Те, що осталося за кадром:

Вітаємо!

Шановну
Олену Юріївну
з перемогою
у обласному турі
конкурсу
"Вчитель року - 2013"!
Бажаємо успіхів
у республіканському турі
конкурсу!

До 150 річчя

Проект благоустрою території гімназії

Вхідну зону ми побачили дещо іншою. Зникли похмурі важкі, чорні ворота. Замінили ж їх нові світлі ворота, при вигляді яких поліпшується настрій при виді рідної школи: колони, світильники, легке, ошатна огорожа, клумби на вході, і горда назва рідного навчального закладу над головою

Шкільний двір. Місце перших зустрічей і розлук, країна дружби, навчання, шкільних лінійок, перших та останніх дзвінків. Планета дитячих пустощів, радощів, досягнень і розчарувань. Кожен випускник нашої школи, почувши словосполучення «шкільний двір», посміхнеться і нахлинуть спогади...

Творчий колектив викладачів та випускників 2012 року Миколаївської гімназії № 2 побачив двір рідної школи затишним та насамперед новим, але одночасно таким знайомим і рідним. Адже для перетворення необхідно зовсім небагато: бажання, творчий підхід, і колектив одностудієв. В результаті спільної творчості учнів та викладачів виник ескізний проект - ідея благоустрою шкільного двору.

А ось так ми бачимо майданчик біля футбольного поля. Скільки тут нових клумб і газонів! Якою квітковою пишністю зустріне навесні та восени своїх учнів рідна школа...

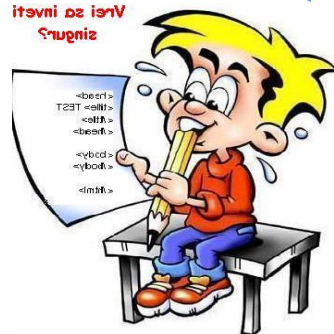

Миколаївської гімназії...

А ось так ми бачимо в майбутньому скамійки, де кожен зможе відпочити на перерві і які принесуть комфорт батькам, які чекають на своїх дітлахів...

itsvni dz ienV
Srupniz

Площа перед школою буде прикрашена лаконічним візерунком в клітинку. Чудово і весело по ній бігати, стрибати, і навіть дорога через шкільний двір на у рік буде більш оптимістичною.

Ось таким ми бачимо наш шкільний двір: світлий, зручний, зі старими задумливими деревами, з новими дивовижними клумбами. Хотілося б, щоб випускники минулих і майбутніх років бачили шкільний двір таким не в мріях, а в дійсності...

**Учасники проекту
випускники гімназії 2012 р.:**

Керівник:

Уткіна Надія Юрївна

Автор:

Перцула Євген

Співавтори:

Волошин Максим, Луцюк Анастасія
Міхаєлян Едгар, Токарев Всеволод
Омарова Альбіна, Калініна Сакіна
Голишева Крістіна, Листопад Наталя

Учебные советы ученику

Несколько полезных установок в общении

1. Никогда не спеши делать категорических выводов по первому впечатлению, особенно избегай негативных оценок.
2. Помни о том, что все люди разные, каждый человек уникален и не повторим. В жизни не стоит относить человека к какому-то типу, классифицировать людей.
3. Мы часто обижаемся на людей или не довольны ими, потому что они не оправдывают наших ожиданий, не помещаются в те рамки, которые мы им отвели. Но люди вовсе не обязаны быть такими, какими мы желаем их представить.
4. Помни о том, что любой человек по своей сути имеет уникальную способность к изменению.
5. Никогда не путай поведение человека и его личность. Оценивая поступок человека, ни в коем случае не вешай ярлык на его личность.
6. Научись принимать любого человека целиком, таким, каков он есть – со всеми его достоинствами и недостатками.
7. Как говорил Дейл Карнеги, если хочешь переделать людей, начни с себя – это и полезней и безопасней.

Как управлять своими эмоциями

1. Полностью избавиться от эмоций и не разумно, и невозможно. Нет эмоций плохих или хороших. По мнению Жан-Жака Руссо, «все страсти хороши, когда мы владеем ими, и все дурны, когда мы им подчиняемся».
2. Джонатан Свифт сказал: «Отдаваться гневу часто – всё равно, что мстить самому себе за вину другого». Возьми эти слова своим девизом, и ты станешь намного уравновешенней и оптимистичней.
3. Необходимое условие радостного настроения – хорошие взаимоотношения с людьми. И на оборот: радостное восприятие жизни – залог симпатии и расположения к тебе других. Дай себе установку на доброе и уважительное отношение к людям. Прав Шекспир: «Напрасно думать, будто резкий тон есть признак прямоты и силы».
4. Не пытайся просто подавить в себе эмоции. Подавленные чувства всё равно выльются наружу тем или иным способом, или могут стать причиной заболевания. Лучше отыграй эти эмоции внешне, но без вреда для окружающих.
5. Если у тебя возникло раздражение или злость, не борись с ними, а попытайся «отделить» их от себя. Понаблюдай за их протеканием, найди и проанализируй причину их появления, и ты убедишься, насколько мелка и несерьезна эта причина. Всё это способствует угасанию негативных эмоций.
6. В отношениях с близкими людьми часто бывает нужно откровенно сказать о своих чувствах, возникших в той или иной ситуации. Это гораздо лучше, чем фальшь и закрытость в общении.

Помните!

Нет безвыходных ситуаций. Никогда не опускайте руки. Пока мы живем, мы способны улучшить свою жизнь!

Газета издается на гимназических языках.

Основатель: Издательство
Николаевской гимназии №2.

Редактор: Горбенко О.М.

Корректоры: Гагаркина Е., Войтенко О.,
Амбарцумян М., Нестеренко Е.

Фото: кружок «Фотодизайн»

Верстка и дизайн: Николаевская гимназия №2

Адрес: ул. Адмиральская, 24. тел.: 37-22-46

Электронный адрес: g-nic2@yandex.ru

Сайт гимназии: www.gymnasiya2.org.ua